

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiae Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiae, 1766

LIB. XLIII. TIT. III. Quod Legatorum.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

REMEDIUM L. FIN. C. DE EDICTO DIVI HADRIANI TOLLEND.

Qv. I. An remedium d. L. f. sit adipiscendae?

AFFIRM. L. f. C. h.
DISSENTIT Richt. Tract. de Testam. Differt. ult.

Qv. II. An remedium d. L. f. etiam in codicillis obtineat?

NEG. Nam (1) Lex tantum loquitur de testamentis, non de codicillis; (2) remedium hoc introductum est, ne diu jaceat hereditas, haec ratio cessat in codicillis; idque (3) ita in praxi receptum est. Thesaur. dec. 26. n. 10. Mev. part. i. Decis. 197. Cöpp. i. Obs. 155. n. 14.

DISSENT. Brunn. C. h. n. 21. & Finckvith. O. 121. Sed illi loquuntur de Jure Saxonico, ubi omne instrumentum publicum habet parataim executionem.

Qv. III. Quisnam sit legitimus contradictor?

RESP. Legimus contradicitor est (1) qui sine vitio occupavit, adeo que non vi, non clam, nec precario tenet, sed vacuan possessionem palam, aut ex titulo possidet; (2) qui in continenti jus suum legitime probare potest; sed & (3) ceteris alias possideat, si vitiosa est possessio, alter, qui potior est interdicto, pro legitimo contradicitore habetur.

LIB. XLIII. TIT. III.

QUOD LEGATORUM.

Qv. I. An remedium L. 7. C. Unde vi. hodieque obtineat?

AFFIRM. & hodieque is, qui propria autoritate rem sibi legatam *Laut. pag.* possessori eripit, dominium rei suæ perdit, Brunn. ad L. 13. *Quod 594. verb. met. caus. n. 4.* ubi a Jenensibus ita pronunciatum ait; item cent. 2. dec. *Hanc L. 7. 3. & 78. Mev. P. 1. dec. 95. Wiffenb. ad l. 155. §. 2. de Reg. Jur.* ubi bis ita judicatum refert. Praejudicia Cameræ Imperialis existant apud *Gylm. Symp. P. 35. ad ann. 1581.* Sed & in *Ord. Cam. de ann. 1521. tit. 32. §. 2. R. I. Ratisb. de ann. 1532. tit. 2. §. 15. &c.* poena illa statuta appetit.

At quia poenæ private hodie cessant, ac fructus sunt jurisdictionis, vix est, ut dominium ita perditum adversario cedat; sed fisco res est tribuenda, interim vero, & donec de eo sententia proferatur, res sequestri debet, juxta *O. Cam. de ann. 1555. P. 2. t. 21.*

Sss 2

Dis-

DISSENT. *Carpz. P. 4 c. 35. def. 5.* Sed loquitur ille saltem de Saxonia. *Conf. Clud. rer. quot. c. 8. scđt. 4. n. 66. Finkelthau. O. 24. Giph. adl. 4. C. Fin. reg. Groenew. ad §. 1. Inst. Vi bon. n. 3. Christ. Vol. 2. dec. 184. n. 4. & Vol. 3. dec. 25. n. 10.* Late in utramque partem autores allegat Bökelm. de Act. c. 2. §. 8.

Qv. II. *An interdictum hoc locum habeat in m. c. donatione, si donator rem ipse praefliterit donatario?*

Laut. pag. **N**EG. (1) per textum expressum in l. i. §. 5. h. (2) Interdictum saltem de legatariis propositum est, non ergo de donatario mortis 594. verb. *Hinc non* causa, *L. un. C. Ne quis in proprie.* (3) Accedit ratio differentia; nam &c. interest hæredis, ne legatarius propria autoritate occupet legatum, a quo detrahenda est falcidia: at in donatione mortis causa nihil ipsi est metuendum, utpote cum ipsi salva sit falcidia ipso jure & sine interdicto, *d. l. i. §. 5.* Sed & (4) ratio violentiae hic cessat; quia ex traditione defuncti, non privata occupatione rem tenet, *d. l. i. §. 1.* Nec (5) ab hærede haec donatio præstanda fuit, de quo solo casu hoc interdictum loquitur, sed ipse defunctus præstit.

OB. J. (1) Quod donatio mortis causa exæquata sit legatis, *§. 1. I. de Donat. l. 15. ff. de Don. mort. caus.*

RESP. Non quoad formam, sed saltem quoad effectum. *Vid. supr. L. 39. tit. 6. qu. 4.*

OB. J. (2) Quod toties interdictio huic locus sit, quoties falcidia debetur, *d. l. i. §. 5.* at falcidia quoque in donatione mortis causa detrahitur.

RESP. Imo ex *d. §. 5.* apparet, non sufficere, deberi falcidiæ, ad id, & interdicto locus sit, sed talis causa esse debet, ubi periculum est falcidiæ; quale periculum est in legato, non vero in donatione mortis causa, ubi ipso jure salva est quarta, *d. §. 5.*

OB. J. (3) Interest hæredis vel propter eum alienum, vel ratione temerariae occupationis, *l. i. §. 2. h.*

RESP. (1) Licet interest, non tamen sequitur, dandum esse hoc interdictum. (2) Hæredi non sit injuria; utpote cum ipso jure salva ipsi sit falcidia, habeaturque pro non alienata. Neque (3) temerarie accipit, qui a defuncto accepit.

OB. J. (4) *L. p. C. Ad Leg. falc.* ubi hæres post aditionem repete potest id, quod donatum est ultra modum falcidiæ.

RESP. Per rei vindicationem, *d. l. i. §. 5.* non vero per interdictum, quorum bonorum,

OB. J.

OBJ. (5) Quod rei vindicatio detur, ergo multo magis interdictum.

RESP. Consequentia fallit, si jure interdictum proditum non sit,

OBJ. (6) L. 26. pr. de Leg. falc. ubi hæres repetit.

RESP. Loquitur de legato, non de donatione, & res casu reperiatur apud legatarium.

Secus ergo est, si donator non dedit, d. l. i. §. 5. Moribus tamen etiam in priori casu contrarium obtinere, ait Schilt. ad π. Ex. 47. §. 30. Hahn. ad Wesenb. h. n. 6. Faber. dec. 44. error. 6. per tot. De quo tamen merito dubitamus.

Qv. III. An persona honorata cavere debeat de restituenda re,
detraicta Falcidia?

AFFIRMATUR, l. i. §. 16. seq. l. 2. §. 1. h. Laut. pag.
OBJ. L. 13. Quod met. taus. L. 7. C. Unde vi. L. 5. C. de Legat. 594. verb.
ubi qui occupavit, perdit dominium. caveat ta-
men ēc.

RESP. Hic casus est, ubi hæres nondum possedit, sed vacua fuit
possessio.

LIB. XLIII. TIT. V.

DE TABULIS EXHIBENDIS.

Qv. I. An interdictum de tabulis exhibendis sit ex delicto?

NEG. Sed (1) causa est æquitas exhibendi tabulas ei, cuius interest, Laut. pag.
cum sine damno suo exhibere possit: quodsi non exhibet iussus, 595. verb.
incipit esse pœna, quæ ex contumacia est, l. 3. §. 13. h. at interdictum delictum
ex aequo: Origo autem est inspicienda, L. 4. Si mens. fals. mod. dix.
Hinc (2) datur contra quemcunque possessorem, l. 3. §. 2. seq. h. ac
(3) est perpetuum, l. 3. §. p. h. quod falsum esset, si esset ex delicto,
L. 35. de O. & A. utpote cum prætoriae ex delicto nunquam dentur in
hæredes, l. 9. §. 1. Quod fals. tut. l. 9. §. f. de Reb. aut. Jud. possid.

OBJ. Quod detur actio in factum ex hoc interdicto, si vero esset
rei persecutoria, peteretur exhibitio extraordinaria persecutione, ut in
l. i. §. 1. h. & l. 2. §. f. Test. quem. ap.

RESP. Imo omnia interdicta sunt ex persecutione extraordinaria.

